

min Anskuelse af, hvad der er rigtigt. § 28 i Finansloven staar nu ganske paa samme Maade, som den altid har staaet; den staar aldeles nogen med et hvidt Gul, der ikke er opfyldt med Noget.

Men hvor ere da de Tal blevne af, som skulde have fyldt dette tomme Gul? Jo, de ere inde i Finansloven, de ere optagne paa forskjellige Bladser i Finansloven. Men naar der er forelagt en Lov om Kjøbenhavns Besættning, om ekstraordinære Foranstaltninger til Marinen osv., hvorfor i al Verden ere saa ikke de Udgifter, som vilde foranlediges ved disse Love, opførte paa § 28, men skudte ind i Finansloven, medens der er ladet en aaben Plads tilbage i § 28. Jeg har tænkt meget over dette for at komme til et Resultat med Hensyn til denne Betydelighed, og jeg vil bede den høiagtede Conseilspræsident undskyldte, dersom den Formodning, hvortil jeg er kommen, skulde være aldeles feilagtig. Men jeg har tænkt, at hvis det Tilfælde skulde indtræde, at denne Finanslov ikke blev vedtagen af Rigsdagen, og hvis Conseilspræsidenten i Overensstemmelse med sin hidtil brugte Fremgangsmaade saa udstedte en provisorisk Finanslov, ja saa vilde han være forhindret fra at bruge disse Beløb, dersom de vare opførte paa § 28, men naar de derimod staa indførte i selve Loven uden at være optagne paa § 28, saa vil han anse sig berettiget til at bruge dem. I Øvrigt har Finansloven den samme Betydelighed, som jeg oftere har paatalt, at der til Erhvervelse af Formue er opført en Mængde Poster, som efter sædvanlig Opfattelse paa ingen Maade kunne opføres som saadan.

Her fremkommer nu det store Spørgsmaal om Thingets Stilling til selve Finansloven. Jeg kan ikke nægte, at jeg maa erkjende det Rigtige i, at ved den provisoriske Finanslov have vi faaet en ny Forfatning. Jeg kan ikke Andet end erkjende dette for rigtigt; thi efter den gamle Forfatning vilde ikke nogen Udgift kunne afholdes, uden at man dertil havde Rigsdagens Samtykke, men efter den nye Forfatning kan Regjeringen tage ogsaa de Penges, som ere nægtede af et af Thingene, den kan tage dem i alt Fald med en Henvisning til Rigsretten. Det er den Grundforskiel, der er mellem den

gamle og den nye Forfatning. Den gamle Forfatning anerkjender Nødvendigheden af begge Things Samtykke til en Udgifts Afholdelse; den nye Forfatning siger, at Ministeren er bemyndiget til ogsaa at tage de Penges, som ere nægtede af et af Thingene, naar han da anser deres Udgivelse for at være ønskelig til Statens Tare. Det er den store Bøvsforskiel, og det vilde være overordentlig vanskeligt at tænke sig en Maade, paa hvilken man skulde forlige disse modsatte Anskuelser. Jeg tror ikke, at det vil være muligt at tænke paa noget Forlig imellem to Anskuelser, der staa hinanden saa modsat, undtagen Regjeringen skulde være villig til at gaa ind paa en Lov, hvorved det erklæredes, at det fremtidig vilde være lovstridigt at bruge den Fremgangsmaade, som er brugt ved den i Aar udstedte provisoriske Finanslov. Men det er vist høist tvivlsomt, hvorvidt Thinget vilde gaa ind herpaa, og det vil vel være endnu mere tvivlsomt, hvorvidt Regjeringen vilde gaa ind paa det, og derfor har jeg for mit Vedkommende ikke fundet nogen Anledning til at fremkomme med et Forslag. Hvad nu selve det Spørgsmaal angaar, om man enten burde ganske rolig gaa over til 2den Behandling, vel vidende, at man nu kun gjorde det som raadgivende, at Folkethingets besluttende Myndighed var tilintetgjort ved den provisoriske Finanslov, eller man strax skal forkaste Finansloven, da kan jeg ikke nægte, at jeg har en Del Betænkelse ved det sidste Skridt. Ved at gaa frem paa sædvanlig Maade vil Thinget dog komme til at udøve en ikke ringe Indflydelse paa Finansloven. Ved derimod at forkaste Loven som et Hele er jeg bange for, at vi ville imødekomme i høj Grad selve Ministeriets Ønske; thi saa synes Ministeriet, at det vil være kommet i den Stilling, at det ogsaa kan udgive hele Finansloven i den Stillelse, den nu har, som foreløbig Lov. Det er derfor et stort Spørgsmaal, om man ved at nægte Finansloven Overgang til 2den Behandling ikke netop fremmer det, som man ønsker at modsætte sig. Det er disse Betænkelse, der have gjort, at jeg ikke vil se mig i Stand til at stemme imod Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.